

הכתוב לחיים

• מאמרו השבועי של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א •

אזהרה

חמורה ונוראה

• יום של עצרת - ברור(?) •

מבט של תורה לתרבות החרדית ערב שבועס' 2026

הכתוב להיום

• מאמרו השבועי של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א •

יום של עצרת - ברור(?)

מבט של טוב נוקב ומתרה לתרבות אכילה - ערב שבועות תשפ"ו

תנו רבנן:

שלשה דברים צוה אחיתופל את בניו

אל תהיו במחלוקת, ואל תמרדו במלכות בית דוד, ויום טוב של עצרת דהיינו שבועות, ברור - צח ולא יום המעונן - זרעו חטים - שמצליחים באותה שנה. כעצם השמים לטהר מתרגמינן לברירו. תניא אבא שאול אומר: יום טוב של עצרת ברור - סימן יפה לכל השנה.

(ב"ב קמז).

מפני מה אמרה תורה הביאו לפני שתי הלחם בעצרת - מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא אמר הקב"ה הביאו לפני שתי הלחם בעצרת כדי שיתברכו לכם פירות האילן. שתי הלחם ירצו על פירות האילן שהן מתירים להביא ביכורים שאין מביאים אותם קודם לעצרת דכתיב בכורי קציר חטים.

ואני שמעתי דברי יהודה [בעל המימרא] לטעמי אזיל דאמר בסנהדרין (ע:) עץ שאכל אדם הראשון חטה היתה. (ר"ה טז. וברש"י) וממנה היו באים שתי הלחם.

ומאחר ובעצרת נידונים על פירות האילן (מתניתין ר"ה טז.) השכיל אחיתופל ללמוד מהשמים הצחים לטוהר - לאחר יום דין פירות האילן - שיצאו זכאים בדינם וכדאי לנצל זאת לזריעת חטים שיצליחו בשנה זו.

[והשוה לחסיד שהקניטתו אשתו והלך ולן בבית הקברות ושמע מהרוחות את הגזירה שנגזרה במרום שכל הזורע ברביעה ראשונה ברד מלקה אותו, ולשנה האחרת שמע שכל הזורע ברביעה שניה שדפון מלקה אותו - ברכות יח:]

ולכאורה היה מקום עיון ממה שהעלה הרמב"ם (פרק י"א מע"ז הלכה ד') שהמשם לעצמו סימנים אם יאירע לי כך וכך אשעה דבר פלוני ואם לא יאירע לא אעשה וכיוצא בזה בדברים האלו הכל אסור משום לא תנחשו.

ואמנם בכסף משנה העתיק מהר"ן בחולין שהסביר ובאר את דעת הרמב"ם שהנחש שאסרה תורה הוא רק כשתולה את מעשיו בסימן שאין הסברה נותנת שיהא גורם לדבר או נזק כגון פתו נפלה מידו או צבי הפסיק לו

עצרת תשפ"ו.

נמצא שהלילה הגדול

השנה המיועד בישיבות

ובהיכלי התורה די בכל

אתר ואתר לשמחת

התורה ולשקידתה בעוז

הוא ליל שישי. וכאן לב

יודע מרת נפשו לזעוק

שלא תמצא ח"ו מדת הדין

מקום לקטרג ולהראות

לפני כסא כבודו את הע"ז

של "בטניהם - אלהיהם"

שפשתה בקרב המחנה,

ולדעת מבינים בדעת קהל

ובאורחותיו נשתרשה

בינותינו "תרבות" אכילה.

אוי לנו אם ימצא השטן

מקום בליל עצרת תשפ"ו

עת תגעש האש מבי היכלי

ויהיו הדברים שמחים

כנתינתם מסיני, לבא

ולהציע את מרכולתו

השבועית ולהעמיד דודי

חמין לטובת הלומדים

ובמסווה של הגברת

השטייגען, והדבקות שלא

לשנות מפני המחלוקת.

חוששני שתהא זו בחינה

של ויחזו את האלקים

מתוך לב גס של אכילה,

שמתן עונשה כתוב בצדה

בדרך, שאלו וכיוצא בהם הם מדרכי האמורי.

אבל הלוקח סימנים בדבר שהסברא מכרעת שהם מורים תועלת הדבר או נזק - אין זה נחש שכל עסקי העולם כך הם שהרי האומר אם ירדו גשמים לא אצא לדרך ואם לאו אצא אין זה נחש אלא מנהגו של עולם.

ועוד נראה שזכה עם ישראל בשעות רצון לאתות גלוי ותשדורת שמימית על התרצותו לפני מלכו ואלקיו. וכאותן ארבעים שנה ששמש שמעון הצדיק בכהונה גדולה שהיה הגורל עולה בימין, והיה לשון של זהורית הצבוע אדום שהיו קושרים אותו בראש שעיר המשתלח והיה מלבין מאיליו לסימן שמחל הקב"ה לישראל כנאמר: אם יהיו חטאים כשני כשלג ילבינו, והיה נר מערבי ממשיך לדלוק אף לאחר שכבו שאר כל הנרות והיא עצמה עדות שהשכינה שרויה בישראל. (יומא לט. וברש"י)

ואחיתופל שעצתו אשר יעץ בימים ההם היתה כאשר ישאל איש בדבר האלקים (שמואל ב' טז כג) ראה בברירותם של עצם השמים לטהר ביום הדין על פירות האילן שהיא בבחינת ויחזו את האלקים ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר אשר היתה לפניו בשעת השעבוד לזכור צרתן של ישראל שהיו משעובדים במעשה לבנים, וכעצם השמים לטהר - משנגאלו היו אור וחדווה לפניו. (שמות כד וברש"י) ואם כן רואה הוא את העת רצון ושומע הוא את פסק הדין שיצאו בני הדור זכאים בענין החיטים שהם פירות האילן, וממליץ להם לזרוע חטים שיצליחו באותה שנה.

ב.

ובאותו מעמד שנאמר עלה אל ה' (שמות כד) שלרש"י היה בד' סיון וקודם עשרת הדיברות, והרמב"ן אחז בדרכו שכל פרשיות אלו נאמרו על הסדר דוקא ובואם בברית זו בהזאה היא בואם בדם הברית שכרת עמם ה' נאמר (כד יא) ויאכלו וישתו.

וכתב הרמב"ן: טעם וישתו שעשו שמחה ויום טוב כי כן חובה לשמוח בקבלת התורה כאשר נצטוו בהר עיבל וזבחת שלמים... ושמחת לפני ה' אלקיך ואף כן ביום חתונת התורה כן עשו.

(שם)

והא קמן שגם כשיום עצרת ברור, וחכם כאחיתופל שעצתו כדבר האלקים מהזה בכך הארת פנים מעמו יתברך וגלוי דעתא דניחא ליה למרייהו בעם קרובו האוכלים ושותים ביום חתונת התורה כחובתם, כאשר מתגלה אצל אצילי בני ישראל קלות דעת זעירה של ויחזו את האלקים מתוך גסות לב שמתוך אכילה ושתיה (כד יא וברשיי) יש קטרוג ועידן ריתחא שהיו ראויים להשתלח בהם יד.

עצרת תשפ"ו.

יום טוב שחל סמוך לשבת לפניה. האופן היחידי לדעת החנוך (מצוה רח"צ) שבו נמצא אסור דאורייתא של הכנה בידי שמים שלפיכך ביצה שתולד בשבת פרשת נשא תאסר מן התורה דכל ביצה דמתילדא האידנא מאתמול גמרה לה, ואשתכח שהיו"ט גמר והכין את הביצה לשבת ואין יום טוב מכין לשבת. וגם הנולדת ביו"ט אסורה בשבת שלאחריה משום שגם הלידה היא הכנה בידי שמים האוסרתה מן התורה לחלק מהראשונים. (עיין באורך בסימן תק"ג)

רבה אית ליה - הכנה מדאורייתא!

ונמצא שהלילה הגדול השנה המיועד בשיבות ובהיכלי התורה די בכל אתר ואתר לשמחת התורה ולשקידתה בעוז הוא ליל שישי.

וכאן לב יודע מרת נפשו לזעוק שלא תמצא ח"ו מדת הדין מקום לקטרג ולהראות לפני כסא כבודו את העבודה זרה של "בטניהם - אלהיהם" שפשתה בקרב המחנה, והאידנא שויהו עלייהו חובה למלאות כריסם דבר שבוע בשבועו בצלחת חמין (טשולנט באידש) מהבילה הנאכל למנויים בלבד בחבר פוחזים וריקים שלא חוששים להיות נעורים בלילה ולהפנות לבם לבטלה, ובלא לירא מהעונש

החמור הכרוך בכך. ולדעת מבינים בדעת קהל ובאורחותיו נשתרשה בינותינו "תרבות" אכילה.

אוי לנו אם ימצא השטן מקום כליל עצרת תשפ"ו עת תגעש האש מבי היכלי ויהיו הדברים שמחים כנתינתם מסיני, לבא ולהציע את מרכולתו השבועית ולהעמיד

**מי יתן ויהא לבבנו
המחוזק בעצרת מכח
קבלת מלכותו וגזרותיו,
ומכח שמיעת אנכי ה'
ולא יהיה לך מפי הגבורה
ליראה אותו כל הימים
ולהקיא ולהוקיע מתוך
מחננו את אותה עבודה
זרה הפושה תחת כל
עץ רענן [כדי שתהא
לטשולנט אורה כפרית]
ובכל עיר וכפר [טשולנט
יריחו] בלילה השמור ובא לפורענות - ליל
שישי -**

**עץ רענן [כדי שתהא
לטשולנט אורה כפרית]
ובכל עיר וכפר [טשולנט
יריחו] בלילה השמור ובא
לפורענות - ליל שישי -**

דוכי חמין לטובת הלומדים ובמסווה של הגברת השטייגען, והדבקות שלא לשנות מפני המחלוקת.

חוששני שתהא זו בחינה של ויחזו את האלקים מתוך לב גס של אכילה, שמתן עונשה כתוב בצדה ואף יום שבו גאתה שמחתו של קוננו

ויוצרנו כיום שברא בו שמים וארץ (מגילה י.) מציא מקום לערבב את שמחת הקמת המשכן באש שיצאה מעזמו ושרפה שריפת נשמה וגוף קיים את שני בני אהרן אשר בהיותם בהר הציצו בו מתוך גסות הרוח.

ולא נוכל להרים פנינו אליו אם נפנה ונשאל את אליהו - איש המבשר - מאחר והלילה שוקקים בתי המדרשות ובתי הכנסיות וקול התורה (ה) נשמע בכל ארצנו אמאי לא אתי משיח, והוא יעננו כתשובתו ביומא (יט:) על התקלות שארעו במשמר שנערך בליל יום הכיפורים למרות שהוא יום הדין שאין רשות לשטן לאסטוני.

מי יתן ויהא לבבנו המחוזק בעצרת מכח קבלת מלכותו וגזרותיו, ומכח שמיעת אנכי ה' ולא יהיה לך מפי הגבורה ליראה אותו כל הימים ולהקיא ולהוקיע מתוך מחננו את אותה עבודה זרה הפושה תחת כל עץ רענן [כדי שתהא לטשולנט אורה כפרית] ובכל עיר וכפר [טשולנט יריחו] בלילה השמור ובא לפורענות - ליל שישי -

ואזי נהיה בטוחים כי יום עצרת יהא ברור כעצם השמים לטוהר, ונסמך על אחיתופל שדברו כדבר האלקים לזרוע חיטים וכמאמרם (שלהי ברכות) שסיני עדיף לפי שהכל צריכים למרי חטיא - למי שקיבל תבואה למכור כלומר למי שקבץ שמועות.

אמר רב יוסף - שהוא סיני והמרי חטיא:

אי לא האי יומא דקא גרים - שלמדתי תורה ונתרוממתי - כמה יוסף איכא בשוקא - הרי אנשים הרבה בשוק ששמן יוסף ומה ביני לבינם.

**ברוך שהבדילנו מן התועים - ונתן לנו
את תורתו!**

צ ב י | א ת ר ע י | ו מ ס ר | ל א ו ר ! ת א

לקראת יום מתן וקבלת התורה תשפ"ו והננו בברכה רבה לכותבים את החיים

הבה"ח יהודה בוגרד נ"ו

ואתו עמו הרב אבישי חיים בן פנינה שליט"א

על התמסרותם למען העברת דברי רבנו שליט"א לכלל כולו,
ובפרט לנו תלמידי רבנו שליט"א הצמאים לקבל מעט לחלוחית חיות

יתן ה' להם כוחות בעבודתו ובמהרה ישמע בגבולו קול חתן וכלה אמון

זכות העלון השבוע נודבה לעילוי נשמת מרת גילה מרים גרמייזא ע"ה - ת.נ.צ.ב.ה.

יו"ל ע"י המכון להוצאת כתבי הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א | לקבלת הגיליון בדוא"ל: mlkr8114@gmail.com